

GORENJEC

Političen in gospodarski list.

Stane za Kranj z dostavljanjem na dom 4 K, po pošti za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za Nemčijo 4 marke, za Ameriko 2 dolarja. Posamezne številke po 10 vin. — Na naročbe brez naročnine se ne ozira. — Uredništvo in upravnništvo je v hiši št. 173. — Izdajatelj: Tiskovno društvo v Kranju. — Odgovorni urednik: Janko Florjančič. — Rokopisi naj se ne pošiljajo prepozno.

Izhaja vsak petek

: ob petih zvečer :

Inserati se računajo za celo stran 50 K, za pol strani 30 K, za četrt strani 20 K. Inserati se plačujejo naprej. Za manjša oznanila se plačuje za pet-vesto 10 vin., če se tiska enkrat, za večkrat znaten popust. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Kakšne pojme imajo slovenski liberalci o Velegradu.

Ko bi slovenski liberalci imeli v oblasti Velegrad, kjer leži pokopan sv. Metod, bi ondi napravili čudno božjo pot. Shajali bi se na grobu sv. Metoda, da bi ondi grmeli proti rimskemu papežu in zabavljali nad rimskim jarmom ter na tako podel način proslavljali slovanska apostola. Da imajo liberalci res. take želje, dokazuje članek, katerega je te dni prinesel „Dan“.

Sarajevski pomožni škof dr. Ivan Šarić („Dan“ ga je napravil za Saviča) je namreč govoril na velegrajski slavnosti: „Čujmo in molimo, da bi sovražnike katolicizma premagali. Delajmo na socialnem polju, snujmo organizacijo proti organizaciji, akcijo proti akciji. Prosimo pa Jezusa in njegovo mater Marijo, kakor tudi sv. Cirila in Metoda, da bi blagoslovili naše delo in nam dali zmago.“

Lepe in času primerne so bile te besede! Tudi med Jugoslovani ima vera, katero sta sv. Ciril in Metod oznanjevala, veliko sovražnikov. Ti sovražniki, imenovani naprednjaki, nočejo o Rimu, kamor sta slovanska blagovestnika hodila na božjo pot in kjer sta bila posvečena v škofa, nič slišati. Rimsko-katoliško vero bi radi zatrli. Zato tako divjajo v svojih glasilih proti Rimu in katoliški duhovščini.

Po Šarićevih besedah so se „kristjani“ pri „Dnevu“ čutili zadete. Radi bi odvalili od sebe krivdo, da je Šarić v prvi vrsti mislil na časnike moderne ateiste, ki blatijo Ciril Metodovo vero dan za dnevom. Člankar se tedaj vprašuje, če ni Šarić meril na pravoslavne kristjane in če niso ravno ti prejeli krščanstvo od sv. Cirila in Metoda, ter odgovarja, da je smešno, če hočejo klerikalci premagati te kristjane, katerim sta Ciril in Metod prinesla pravo vero.

Ravno v teh besedah se pa kaže vsa zmedena učenost liberalnih učiteljev, ki pišejo v „Dan“. Sv. Ciril in Metod sta pač prinesla sedanjim pravoslavnim kristjanom pravo vero, in sicer rimsko-katoliško vero. Odpad od Rima se je izvršil pozneje. Katoličani le želimo, da bi se pravoslavni vrnili nazaj v prvotno cerkev. Naši liberalci naj se pa na pravoslavne prav nič ne sklicujejo, ker so svobodomiselci in tedaj nasprotniki vsake pozitivne vere. Z veliko hinavščino se liberalci vnamajo za slovansko bogoslužje, a glejte, smrdi jim pa božja služba, ki se je vršila na Velegradu v slovanskem obredu. Ti ljudje bi radi imeli slovansko bogoslužje le za nakit svojemu svobodomiselnemu gibanju, za povod zdražb in sovraštva proti Rimu. S takimi odpadniki krščanstva seveda niti rimsko-katoliški niti pravoslavni kristjani ne morejo imeti nobene stika. Zoper te sovražnike, ki širijo žal v domačem jeziku le svobodno misel, naj nam sv. Ciril in Metod izprosita zmago. To je glavni namen slovanskega romanja na Velegrad.

DOPISI.

Iz Naklega. (Orlovski zlet). V nedeljo, dne 3. t. m. so se zbrali pri nas „Orli“ kranjskega okrožja. Prikorakali so v Naklo peš. Po popoldanski službi božji, kateri so vsi „Orli“ prisostvovali, je bila javna telovadba na trgu pred cerkvijo. Naklanci, ki kaj takega pri nas še nismo videli, smo bili prav zadovoljni. Po telovadbi pa je nastopil g. Podlesnik, ki je v jedernatem govoru razložil številno zbranemu občinstvu pomen katoliškega shoda za „Orle“ in je obenem zavrnil nekaj liberalnih napadov na njegovo osebo. Ljudje so bili z govorom izredno zadovoljni. Na veselilnem prostoru pa se je samapo sebi razvila prijetna zabava. Med gosti smo opazili mnogo odličnih gospodov in nekaj jih je bilo z družinami. „Orlom“ je dalo to novega veselja in poguma, ko so videli, da se zanimajo za nje tudi boljši sloji. — Vsem darovalcem dobrot,

kakor tudi vsem drugim, ki so pripomogli k prireditvi, bodi izrečena najlepša zahvala!

Nesramnost liberalcev. „Sava“ je v zadnji številki med drugim prinesla dopis iz Naklega pod naslovom: „Idila iz nove maše“. Sicer bi ne bilo vredno odgovarjati na surove izbruhe predobro nam znanega brezvernega izzivača, ki ima posebno Reškovega Ceneta in Miho Poličarja v želodcu, toda dopis v „Savi“ je tako satansko zlobno zavil, da vsak Naklanec in vsakdo, ki je celo stvar videl, zahteva „Savi“ primerne odgovore. — Najprvo bodi konstatirano, da se nad maniro Reškovega Ceneta nihče najmanj ni zgražal, ker se tudi ni mogel. Želeti pa bi bilo, da bi dopisun v „Savi“ imel samo polovico Cenetove manire. Ko bi jo imel, kaj takega ne bi bil nikdar pisal, kot je pisal v zadnji „Savi“. Kar pa se tiče prelivanja krvi, opisuje zlobni dopisnik tako, kot bi mu bil narekoval peklenšček. Vrste so debele in kakor ovnov rog zavite laži ena za drugo, kakor je to mogoče le pri človeku (kakor so rekli Naklanci, ki so „Savo“ brali), ki je v zvezi s satanom. Neumna je pa trditev, da je smrti gostilničarja Šinka kriva nova maša. Gostilničarja Šinka nihče ni prosil, da naj mlaje pred svojo hišo postavi, in ga ni nihče nadlegoval, da naj jih gre podirati. On je vse to storil na svojo roko. Kdo pa je silil nesrečneža, da naj mlaj podere z enim samim pomočnikom? Nihče! Iz trditve v „Savi“ bi na ta način sledilo, da je vseh nesreč, ki se dan za dnevom dogajajo na železnici, kriv Štefenson, ki je izumil lokomotivo. Ali ni to smešno? In tako tudi imenovane nesreče ni kriv ne č. g. novomašnik, ne nova maša in ne Reškova hiša. Nove maše pa so se, kakor povsod, tudi v Naklem do danes slavile in se bodo slavile, pa naj je to gotovim ljudem in njihovim časopisom všeč ali ne! — Zelo slabo znamenje pa je za ubogo „Savo“, ki sprejema take gorostasne laži in se da potegniti od svojega dopisnika. Sramota pa je tudi za faro, ki ima takega lažnivca v svoji sredi, in še bolj sramotno je za tiste, ki ga podpirajo pri njegovem delovanju.

Brezje. V torek, dne 5. t. m. se je vršil pod vodstvom g. nadsvetnika Klinerja komisijonelni ogled že dolgo nameravane deželne ceste Brezje-

PODLISTEK.

Župan Barina.

(Dalje.)

Češki spisal Jos. Brožek, prevel P. Bohinjec.

„To ni kar tako“, je razlagal, „ali je sam župan s tatovi, ali pa jim daje potuho. K njemu pride mnogo ljudi, ta reče besedo, oni besedo, župan pa ve vse.“

„Sosed, to je veliko sumničenje župana“, reče orožnik.

„Naj bo!“

„Pojdimo torej gledat.“

„Nikamor ne pojdemo“, se jezi Klimeš, „bilo bi prazno delo. Ali kmalu bode videli, da jaz sam zlomim tilnik tem tatovom.“

Orožnik, ki se je pred kratkim nastanil pri Pilučkovih, je bil še mlad in je nejevoljen odšel od Klimeša ter proklinjal tatove. Zdaj je dobival sporočila od logarja, zdaj od orožništva. V duhu je premišljal, ne bi li mogoče drugače zasačiti skrivališče tatov.

Klimeš pa se je med tem doma prepiral s sinom.

„Ata, vi ste obdolžili župana pred orožnikom“, pravi sin.

„Saj je prav. A zdaj ti povem: na županovo hčer ne misli več. Dokler bom jaz živ, je ne boš vzal. Poišči si drugo dekle, in če bi ji imel krilo kupiti, ti ne bom branil, samo da je poštenega rodu.“

„Kaj Barina ni pošten?“

„Ni. Zakaj pa po vsi vasi precej vsak prej ve, da bode preiskava, preden orožništvo nastopi, in kdo drugi to tatom oznanjuje, kakor župan? In zakaj — čemu? in ko bi ti hotel hčer vzeti proti moji volji...“

„Anica ne more nič za to —.“

„In če bi šla skupaj k oltarju, pojdem jaz in te odženem od oltarja“, pritrjuje Klimeš.

Sin ni več odgovarjal. Sam je sumničil župana, a mislil je, da sumniči brez povoda. V tem času je Barina nekam odšel za dva dni.

Na noč je hodila po Osečni zgrbana starka, se je tresla in prosila od hiše. Marsikod je prosila za prenočišče, a povsod ji je bila prošnja odbita. Dali so ji pač jesti, in glej, povsod je dobila od mesa. Tudi pri županu je prosila za prenočišče.

„Sem sama doma“, pravi Anica, dasi se ji je starka smilila.

„Usmilite se me, gospica, sem boleha žena, noči so prehladne, da bi spala zunaj“, prosi beračica.

Deklici se je starka smilila in vpraša jo, če bi hotela spati na skednju.

„Vse sprejemam hvaležno“, reče starka s tresočim se glasom, samo da bom pod streho.“

Postlano je bilo tedaj beračici na skednju, toda ona ni spala. Vedno je stala pri vira in poslušala. Že je bila polnoč, po vasi vse tiho. Naenkrat zasliši neki glas in hoče iti venkaj. Pa se hitro umakne, ko se potajna govorica bliža skednju. „Gotovo gredo tatovi semkaj krast,

ker vedo, da župana ni doma“, si misli in se zravna. Brž se stegne in skoči na ležišče v svislih.

Bil je skrajni čas. Vrata se tiho odpro, nekaj mož vstopi. V temi jih ni bilo mogoče poznati. Nekaj časa so delali, kakor bi dvigali težko bruno in drug za drugim izginejo pod podom. Dolgo niso bili tam, in ko se prikažejo izpod poda, se zablišči luč.

„Torej k županu“, je zažvenelo globoko.

„Nisem bil doma. Pridem gledat k vam.“

Vrata se zapro in vse utihne. Starka oprezno zleze z ležišča. „Tako je torej“, vzdihne in začne poskušati, niso li vrata zaklenjena. Odpre eno krilo in oprezno pomoli glavo venkaj. Ko nič ne opazi, izstopi in z mladeniškim korakom stopa proti vasi.

III.

Zarana sta se podala dva orožnika na patrolo, ko priteče Kolovratek. Prosil je za pomoč. „Zvečer je bil v revirju ustreljen srnjak, in po sledi sem prišel spet v Osečno“, pripoveduje.

„To je dobro“, izpregovori stražmojster „prav tja greva.“

„Gozdarski nadlogar nas bo pričakoval v vasi“, pripoveduje pristav, „grmi da se debela tresejo. Petdesetak bi dal, kdor bi našel tukaj skrivališče, pa je vse zastoj. Iz Osečne je banda pregnana.“

„Morda si naš patrolni sodnik ta petdesetak prisluži“, se posmeja stražmojster pristavu.

„Morda“ —

Leše-Tržič. Konečno se je ugotovilo, da se ta proga sedaj res izpelje. Pri tem se je tudi podarjalo načelo, da se deželna cesta gradi ondi, kjer se morejo kolikor mogoče vezati vsaj večje vasi. Prav tako!

V Šmartinu pri Kranju bo imela „Kmečka zveza“ prihodnjo nedeljo ob 3. uri popoldne v župnišču shod. Govorila bodeta gg. poslanca Jarc in Demšar. — Dopoldne ob 10. uri bo blagoslov Kmečkega doma in kmetijskih strojev.

Šmartin pri Kranju. V nedeljo, dne 10. avgusta priredi „Jugoslovanska strokovna zveza“ v zvezi z Izobraževalnim društvom veliko vrtno veselico v prostorih Sitarske in žimarske zadruge v Stražišču. Začetek bo ob 3. uri popoldne. Vstopnina prosta. Za dobro postrežbo preskrbljeno. Vspored zelo bogat. K obilni udeležbi vabita odbora.

Iz Besnice. Prevržen mi je bil v vodo voz oglja. Naznanil sem orožnikom, da sta znabiti to storila Mihael Brnik in Franz Papier iz Besnice. Ker se nisem mogel prepričati, da bi bila ta dva to storila, zato preklicujem obdolžitev.

Janez Lotrič.

Novice iz Jeseniške doline.

Jeseniški liberalci nam nudijo zadnji čas kaj smešno sliko. Zelo so nasprotovali novi slovenski šoli, predno se je pričela zidati, a sedaj ji menda niso več tako nasprotni, ko vidijo, da ne bodo nič dosegli. Zadnji čas so pa začeli v „Slov. Narodu“ prav besno napadati g. župnika Skubica ter mu očitajo, da je nemčur. Resnica pa je, da ima ravno g. župnik neprecenljive zasluge za novo slovensko šolo in le njegovi neumorni delavnosti za slovensko stvar se imamo zahvaliti, da se je šola že pričela zidati. Sicer pa naj bi naši liberalci pomedli najprej pred svojim pragom. Mi le predobro vemo, da so ravno nekateri naši liberalci zares pravi nemškutarji in nemški hlapiči.

Volitve v „Gospodarski odbor“ za Podobčino Jesenice so se vršile dne 28. julija. Izvoljeni so bili samo naši možje. Mnogo liberalcev se volitev niti udeležilo ni, najbrže zato ne, ker niso upali na zmago, oziroma iz mržnje do g. župnika Skubica in župana Čebulja, kot so sami priznali v „Slov. Narodu“.

Železniško postajo mislijo v kratkem moderno preurediti. Napravili bodo podzemne hodnike do posameznih tirov in, kakor se je že večkrat čulo, bodo povečali tudi kolodvor. Te izpremembe so bile že zelo potrebne, ker železniški promet narašča od leta do leta. Stavbena dela so razpisana do 20. avgusta.

NOVIČAR.

† **Janko Marenčič.** „Mohorjev gospod so umrli! Škoda jih je!“ Ta novica se je zadnji ponedeljek popoldne naglo razširila po Kranju in okolici. Pa je res velika škoda, da je čast. gosp. Janko Marenčič v cvetu mladosti, poln veselja do dela in poln idealov, ravno na svoj 34. rojstni dan moral leči v črno zemljo. Kako rad bi bil še izvrševal dolžnosti svojega poklica kot knezoškofijski tajnik! To je kazal ob zadnjem birmovanju v kranjskem dekanatu, ko

je že težko hodil po sapo, pa vendar opravljal z veseljem svojo službo. Bil je pobožen duhovnik in se je za smrt lepo pripravil. Njegov pogreb v sredo popoldne je bil velikanski. Pokopal ga je preč. gospod generalni vikar Janez Flis. Pred krsto in za krsto je šlo 70 duhovnov in aelika množica odličnega občinstva. Moški pevski zbor mu je zapel nežne žalostinke. Nekaj let je bil g. Marenčič kot P. Bernard v stiškem samostanu. Vedno je bil meniškega stanu vesel. Ko se ga je lotila bolezen, je šel za nekaj časa v duhovno pastirstvo v Predoslje, da bi si v gorenjskem zraku utrdil pljuča. Tu je vneto vodil Marijino družbo, ki ga je poleg kranjskih Marijinih družabnic polnoštevilno z zastavo spremljala k pogrebu. V mnenju, da je bolezen premagal, je prevzel potem v škofiji tajniške posle. A neizprosna smrt mu je zastavila pot. Zadnje dneve življenja je preživel v ljubi mu domači hiši. Pokojnik je imel tudi zmožnosti kot pisatelj. Priobčil je v našem listu mnogo jedrnatih, humorističnih, pa tudi resnobnih črtic. Zadnje njegove besede, katere je pred kratkim prinesel „Gorenjec“, se glase, kakor bi jih bil rajnik odmenil sebi. Pisal je namreč o neki dobri duši: „Spremlili sta jo obe Marijini družbi kar sajslovesneje k zadnjemu počitku. Telo tvoje smo položili v zemljo, duša tvoja pa — tako upam — že uživa večni dan življenja in veselo prepeva: Aleluja!“ — Da, tako upamo, da te besede veljajo Tvoji duši, dragi Janko!

Nesreča v Vratih. Najlepša turistovska točka na Kranjskem so Vrata. Kdor je videl pri lepem vremenu severno Triglavsko steno in bližnje velikane: Cmir, Stenar, Rogico, Suhi plaz (Skrilatica), njemu ostane ta veličastni prizor v vednem spominu. Zato pride vsako leto par tisoč turistov v Vrata. Domačini z Dovjega in Mojstrane znajo plezati po gorah, ker hodijo iz mladega kot pastirji za ovčami, pa tudi kot lovski gonjači za gamsi. Tuji turisti pa naj gredo po narejenih stezah, da se ne ponesrečijo. — Zadnje nedeljo sta se prav lahkomisljeno ubila v Vratih dva tuja delavca, ko sta šla v Stenar planinke trgat; namreč: Janez Jerše iz Strahovnice pri Kamniku, star 30 let, in Anton Bertoncely iz Dobrave pri Kropi, star 20 let. Imela sta še enega spremljevalca, ki se je pa pod Stenarjem skesal, češ da se neče ubiti. Ona dva delavca pa sta mu odgovorila: „Če se ubijeva, bo pa za smrt zarajtano.“ Dasiravno okoli Stenarja lepa pota navgor drže in je vse polno planink in encijana, plezata predrzno v navpično steno brez vrvi, brez derez in turistovske oprave. Žganje je za nič za hribolazce, pa sta ga vendar poprej pila. Stena je tembolj nevarna, ker ima drobne kamen, pa plezala sta dalje, planinke in encijan trgala, prepevala, kamenje doli valila in vriskala. Domenjeni so bili, da se snidejo pri restavraciji. Okoli pol dveh popoldne v skalah vse utihne. — Zvečer jih ni dol in takoj je uganil tretji delavec, da se je nesreča zgodila. V ponedeljek so jih iskali: en orožnik, in dva vodnika (Bertoncely in Orehovnik). Zvečer so ju našli grozno razbita pod Stenarjevo steno. Do ravneja so ju spustili po vrveh, v torek pripeljali na Dovje, v sredo popoldne pa sta bila ponesrečenca pokopana.

Na katoliški shod pride tudi zastopstvo Slovencev iz Amerike.

Prvi esperantist na Gorenjskem umrl. V Mostah pri Žirovnici je umrl zadnjo soboto Janez Matič, posestnik in gostilničar ter prvi esperantist na Gorenjskem, star 68 let. Udeležil se je tudi bitke pri Visu 1866 leta. Prejšnji dan je izročil posestvo sinu, naročil krsto in spominsko ploščo za sebe ter mislil drugi dan še dobiti prostor za grob na pokopališču, a prehitela ga je smrt. Postal mu je naenkrat slabo in ko so prinesli v hišo, je umrl. Kdo mu je neki to povedal, da v kratkem smrti v oči bo gledal.

Vojaki v Kranju. Na svojem potovanju povodom vojaških vaj so prenočili v Kranju huzarji in 17. pešpolk, ki je tu praznoval 35letnico zmage pri Jajcu.

Prestolonaslednik Franc Ferdinand potuje incognito kot grof Arstetten po Belgiji. Spremlja ga soproga s tremi otroci in svakinja grofica Chotek.

Strela je v sredo udarila v lepi hlev Franca Hribernika v Virmašah pri Škofji Loki. Zgorel je hlev z vso krmom. Posestnik je imel hlev za malo svoto zavarovan.

Diamantne maše so imeli v Novem Mestu zadnjo nedeljo gospodje: kanonik Franc Povše, H. Dejak in K. Klinar.

Pri frančiškanskem kapitelju na Trsatu je bil za provincijala zopet izvoljen P. Angelus Mlejnik, za kustosa P. Placid Fabiani in za defensorje: P. Alfonz Furlan, P. Marijan Širca, P. Kajetan Kogej, P. Kerubin Tušek.

Spomini na dunajski evharistični kongres sta dve knjigi, kateri se sedaj razpošiljata. Knjiga, ki je izšla v nemščini, obsega na 844. straneh natančen popis kongresa in vse govore, ki so se ondi govorili v nemškem jeziku. Stike v tej knjigi so snažne, deloma prav lepe. Slovenska knjiga je pa bolj revna in drobna, sestavljena brez posebnega truda, tudi papir je slab in zato so slike zamazane, le prva slika, ki kaže štiri slovenske škofe, je dobra. Gotovo so morale biti velike ovire, da nismo dobili Slovinci čez leto in dan kaj boljšega.

Pliznsko pivo se je vsled novih naklad na Češkem podražilo za štiri krome pri hektolitru.

Čebelarstva vest. V torek 12. avgusta t. l. bo pri šolskem čebelnjaku v Šmartnem pri Kranju enodnevni čebelarski tečaj. Na tem sestanku se bode razpravljalo o vseh, čebel se tičočih predmetih, tako tudi o prodaji in razpošiljavi čebel. V to svrhu se je že nabavil zapisnik, ki je na razpolago v gostilni gosp. Ručigaja v Kranju. Udje čebelarstva podružnice Kranj vpišejo v ta zapisnik, koliko imajo čebel in čebelarskih izdelkov naprodaj. Istotako imajo pravico vsi kupci imenovanih potrebščin svoje želje vpisati. Namen zapisnika je, da se kupčija s čebelami pospeši.

Poročila na katoliškem shodu: I. Odsek za versko življenje: 1. Za svobodo sv. Očeta in katol. cerkve: Dr. Jos. Srebrnič. 2. Skrb za priseljence z dežele v mesto: Dr. Ant. Ogrizek. — 3. Skrb za kat. Slovence v inozemstvu: Dr. Ant. Zdešar. — 4. Rafaelova družba: Dekan Andrej Lavrič. — 5. Misijoni: Dr. Anton Zdešar. — 6. Skrb za rekrute in vojake: Ref. za Slovence še nedolečen, ref. za Hrvate: Mirko Čunko, kaplan v Požegi. — 7. Javna npravnost: Dr. Josip Dermastia. — 8. Sv. Evharistija: Dr. Fr. Lukman.

„Pojdimo torej! Utegnemo biti mi in vsa okolica iznenađeni.“

Ko pridejo orožniki in gozdarji s pristavom do župana, se je ta še grel v postelji. Ko zagleda župan tako časten obisk, hitro vstane in gode: „Ali se vam je spet kaj izgubilo? Ali še ne bote nehali delati Osečni sramote?“

„Mogoče, da kmalu, župan! Potrebovali bi še enega soseda za preiskavo. Gospod pristav, bodite tako prijazni in skočite do Klimeša! Naj prideta oba,“ naroča stražmojster.

„Zakaj to — če Klimeš — tedaj jaz —“ se zarepenči župan.

„Le pojdite z nami!“ reče stražmojster županu.

Klimešova sta prišla takoj in čakala zunaj.

„Torej pojdimo!“ reče orožnik in ko odhajajo, vpraša župan: „Kam najprvo?“

„Ostanemo blizu. Pogledamo najprvo v vaš skedenj, ako niso divji lovci tam kaj skrili svojega blaga —“.

„Gospodje —“ zakliče župan prebledevši, „in sicer pa, kakor drago“, in sam koraka naprej, misleč si, da se stražmojster norčuje.

Vsi gredo na skedenj. Podnice so bile cele. Izkušeno oko orožnikovo pa takoj opazi, da so podnice blizu vrat nekoliko odmaknjene. Potrka na tistem mestu in podnica je zadonela.

„Sosedi, prinesite nam kakšen vod z ostrim koncem, pa močan“, se obrne orožnik do Klimeša.

Vsi so začujeno gledali na orožnikovo početje. Županu pa so se kolena tresla. „Morda mislite, gospod stražmojster“, zine in hoče k vratom.

„Počakajte tukaj“, mu orožnik zapre pot, in sicer se poslužim moči zakona.“

Župan Barina je stal kakor kip. Nato pride Klimeš z vodom. Orožnik vzame vod, ga zasadi za odstoplo podnico, gozdar mu pomaga. Patrolni vodnik pazi na župana, podnica pa se privzdigne. S stresočimi očmi so zagledali duri z ozkimi stopnicami.

Napeto vsi gledajo na župana. Ta je bil bolj mrtvecu podoben, kakor živemu človeku.

„Barina, peljite nas dol“, ukaže orožnik, jemajoč iz torbice ročno svetilko, da bi svetil po stopnjicah. Vsi so prišli do male kleti, koder se je njihovim očem odprl čuden prizor. Na sredi je stala velika klada za sekanje mesa, na nji velika sekira, tehtnica, na tleh nekaj kož divjih zveri, a v kotu v slamo zaviti srnjak.

Gozdar zakolne iz polnih pluč. „To je cela mesnica!“

„Za Boga, kako je to sem prišlo?“ se grozi župan, dasi je težko besede iz sebe spravil.

„Morda bodete o tem kaj vedeli,“ odgovori mu stražmojster. „Barina, v imenu postave vas uklenem!“ In že se pokaže verižica v roki orožnikovi.

„Mene uklenili, mene?“ se brani župan. „Kaj jaz morem za to?“

„To se pokaže; ne upirajte se, vam nič ne pomaga.“

Župan pa se brani in siloma ga uklenejo. V kleti se pokaže Anica: „Atek moj, atek!“ zavpije in omedli. Pristav jo ujame v naročje in nese venkaj, za njim gredo drugi. Vse reči so tam ostale in skrivališče je bilo zapečaten. Patrolni vodnik je ostal na straži za toliko časa, da bo prišla komisija.

Zunaj pride Anica k sebi. Objame orožnikova kolena in ga prosi za božjo voljo, da bi ji očeta ne odpeljal. Orožnik odkima rekoč: „Postava ukazuje.“

„Ne prosi, Anica, ne prosi — saj mine kmalu“, tolaži župan hčer.

„Govorita vidva, Jurij, ata!“ se obrne deklica h Klimeševim.

„Med nami je vsega konec, Anica. Nikdar ne vzamem hčere zaščitnika tatov in morda tatu samega,“ zakliče mladi Klimeš in se obrne od dekleta. Ta zakriči in spet omedli.

„Imejte vendar usmiljenje,“ pogleda Kolo-vratek srpo na Jurija. „Dekle vendar za to ne more.“

„Če ste zanjo, v božjem imenu — pa jo vzemite!“ odvrne Jurij.

Pristav ne odgovori, vzame deklico v naročje in jo odnese v sobo.

„Sto rogatih, kdo vam je to povedal?“ po-praša nadlogar orožnika.

(Se nadaljuje.)

— 9. Marijine družbe: Dr. Fr. Lukman. — 10. Tretji red sv. Frančiška: Ref. za Slovence: P. Kasian Zemljak, ref. za Hrvate: O. Ferd. Krčmar, Franj. v Zagrebu. — 11. Nabožno slovstvo: Dr. Gr. Pečjak. — II. Socialno-ustavni odsek: 1. Kmetiska stanovska organizacija: Kom. svetnik Franc Povše. — 2. Špekulativno razkosavanje zemljišč: Drž. posl. Jos. Hladnik. — 3. Obrtna organizacija: I. Kregar. — 4. Delavska organizacija: Dr. J. Zajec. — 5. Zadrugištvo: Vladimir Pušenjak. — 6. Notranja kolonizacija: Dr. J. Mohorič. — 7. Skrb za zdrava in cena stanovanja: Dr. J. Adlešič. — 8. Boj proti alkoholu: Učitelj Janko Grad. — 9. „Slovenska Straža“: Prof. Ev. Jarc. — III. Karitativni odsek: 1. Viucencije in Elizabetne konference: Dr. M. Božič. — 2. Varstvo otrok: Dr. Jos. Gruđen. — 3. Šolarske kuhinje: Kaplan Karol Škulj. — 4. Skrb za šoli odraslo mladino: Alojzij Stroj. — 5. Patronaže za delavke: Učiteljica Antonija Štupca. — 6. Skrb za posle in kolodvorski misijoni: Učiteljica Antonija Štupca. — 7. Bolniška postrežba: Dr. Fr. Dolšak. — Skrb za občinske uboge: Kar. Škulj, za Hrvate referira: Bog. Stričič, sveč. v Zagrebu. — IV. Odsek za krščansko izobrazbo: 1. Izobraževalno društveno življenje: Ref.: Dr. Val. Rožič, dr. Jos. Hohnjec, dr. Mar. Natlačen, prof. Evgen Jarc. — 2. Znanstvo: Dr. K. Capuder. — 3. Leposlovje: Prof. Ivan Grafenauer. — 4. Umetnost: Dr. Fr. Stelč. — 5. Ljudsko šolstvo: Dr. Lambert Ehrlich. — 6. Družba sv. Mohorja: M. V. Podgorc. — Politično časopisje: Dr. A. Korošec.

Drama „Stanovitni kraljevič“, ki jo bode vprizorilo v nedeljo, dne 10. avgusta, ob 3. uri popoldne, ljubljansko katoliško mladeniško društvo v „Ljudskem domu“ v Kranju, ima zgodovinsko jedro, katero je pesnik porabil v glavnih potezah in ovil v pesniško krilo. — Glavni junak drame, Don Fernando, portugalski kraljevič, odrine namreč meseca avgusta l. 1437. v spremstvu svojega brata Don Enrique z velikim portugalskim brodom proti mestu Tanger v boj zoper mohamedanske Mavre. V boju je nesrečen; kot talnik pride v roke Feškemu kralju. Po hudih mukah v ječi umrje 5. junija l. 1443. v mestu Fez. — Izrednega občudovanja vreden je Fernando velikodušni in stanovitni upor temu, da bi se izročilo krščansko mesto Centa mohamedanskim Mavrom kot odkupnina za njegovo oprostitev iz sužnosti. — Kmalu nato pripluje nekega večera druga portugalska armada na afrikanško obrežje, da reši kraljeviča — toda prepozno, umrl je v ječi! — A Fernando duh se prikaže rojakom in jih pelje v zmagovalen boj. Premagani feški kralj izroči nato Fernando truplo. — Krščanski sužniki neso „v veri stanovitnega kraljeviča“ na svojih ramah proti brodom. Vsa portugalska vojska odhaja za njimi med žalno godbo, da spremi velikega mrtveca v domovino. Igra „Stanovitni kraljevič“ se šteje med najbolj znane in najlepše umotvore velikega španskega dramatika Calderona; posebno ceno ji daje vzvišena npravna vsebina. — Goethe, Schulze, Immermann in v najnovejšem času katoliški učenjak Sorinser govore z največjim navdušenjem o tej drami. Goethe n. pr. je pisal l. 1804. Schillerju: „Ko bi vsa poezija izgubila s sveta, upam si jo iz te drame zopet zbrati in jo pokazati svetu.“

Umrl je danes jutraj v Kranju mesar in gostilničar Franc Šumi (Pijemontezar). Pogreb bo jutri popoldne ob 5. uri.

† **IV. P. Vencajz**, c. kr. deželnosodni svetnik v. p. in odvetnik, bivši državni poslanec ter predsednik „Vzajemne zavarovalnice“ v Ljubljani, je umrl dne 7. t. m. in bo danes pokopan. S. L. S. je izgubila s svetnikom Vencajzom razumnega in delavnega moža, kakoršnih je malo. „Slovenskemu Listu“ je bil Vencajz trden podpornik. Kot politik se je neustrašeno potegoval za resnico in pravico in za blagor naroda. N. p. v. m. l.

Razglas o sprejemu gojenk v gospodinsko šolo c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. V prvi polovici meseca oktobra se otvori petnajsti tečaj gospodinske šole. Gojenke morajo stanovati v zavodu, ki je pod vodstvom č. gg. sester iz reda sv. Frančiška. Zavod je v posebnem poslopiju poleg Marijanišča na Spodnjih Poljanah v Ljubljani. Pouk, ki je slovenski in brezplačen, zavzema poleg verouka, vzgojeslovja, zdravoslovja, ravnanja z bolniki, spisja in računstva, vse one predmete, ki jih mora umeti vsaka dobra gospodinja, zlasti se pa poučuje teoretično in praktično o kuhanju, šivanju (ročnem in strojnem), pranju, likanju, živinoreji, mlekarstvu, vrtnarstvu itd. Gojenke se istotako vežbajo v gospodinskem knjigovodstvu ter v

ravnanju z bolniki in z bolno živino. Gojenke, ki se žele učiti nemškega jezika, dobe v tem predmetu brezplačen pouk in priliko, da se v enem letu zadosti privaditju nemškemu jeziku. Gojenka, ki bo sprejeta v zavod, plača na mesec za hrano, stanovanje, kurjavo, razsvetljavo, perilo, t. j. sploh za vse, 35 K, ali za ves tečaj 385 K. — Vsaka gojenka mora prinesiti po možnosti naslednjo obleko s seboj: Dve nedeljski obleki, tri obleke za delo, dva para čevljev, nekaj belih in barvanih jopic za ponoči, štiri barvana spodnja krila, dve beli spodnji krili, šest srajc, šest parov nogavic, 10 do 12 žepnih robcev, šest kuhinjskih predpasnikov in tri navadne predpasnike. (Predpasniki za delo se tudi priskrbe v zavodu proti plačilu.) Če ima ktera več obleke, jo sme prinesiti s seboj. Deklice, ki hočejo vstopiti v gospodinsko šolo, morajo: 1. dovršiti že 16. leto; 2. le izjemoma, v posebnega ozira vrednih slučajih se more dovoliti sprejem mlajših učenk; 3. znati čitati, pisati in računati; 4. predložiti zdravniško spričevalo, da so zdrave; 5. predložiti obvezno pismo staršev ali varuha, da plačajo vse stroške; 6. zavezati se, da bodo natančno in vestno izvrševale vsa dela, ki se jim nalože, ter da se bodo strogo ravnale po hišnem redu. Prošnje za sprejem, ki jim je priložiti šolsko in zdravniško spričevalo ter obvezno pismo staršev, oziroma varuha, naj se pošljejo do 10. septembra t. l. glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. V prvi vrsti se v gospodinsko šolo sprejemajo deklce, ki imajo domovinsko pravico na Kranjskem; če bo pa v šoli prostora, se bodo sprejemale tudi prosilke iz drugih dežel. Prošnje za sprejem bodo rešene med 20. in 25. septembrom. Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske. V Ljubljani, dne 15. julija 1912.

Goriško. Sad neednosti med Slovenci na Goriškem je žalosten. Ker so se pulili med seboj staro- in mlado strujarji S. L. S., so zmagali slovenski liberalci. Ko so pa potem sklenili vsi Slovenci nastopiti pri ožjih volitvah, ki so bile v Gorici in na Furlanskem, proti zagrizenim liberalno-nacionalnim Lahonom ter oddati svoje glasove laški katoliški stranki, je Andrej Gabršček s svojo strujo udaril kontra in tako so s pomočjo liberalnih Slovencev bili izvoljeni tisti laški nacionalci, zoper katere so se poprej v „Soči“ liberalci borili. — Kaj je narodnost? Nič! Gospod „Jaz“ je vse!

Tehnični slovar, ki bi bil Slovincem resnično potreben, ljubljanski profesorji in tehniki pišejo leta in leta, ali ne morejo nikamor naprej. Vsak profesor ima svoje načelo in vsak tehnik svoje stališče. Bo že treba kakega duhovna, ki bo zadevo pogljal naprej, kakor pri Pletersnikovem slovarju, drugače ne pridemo nikamor.

Zborovanje gorenjskih živinorejskih zadrug bo letos 16. avgusta, na sv. Roka dan, ob 9. uri dopoldne v društvenem domu v Škofji Loki. To bo tretje letno zborovanje živinorejskih zadrug. Dolžnost gorenjskih kmetovalcev je, da se tega za povzdigo živinoreje važnega zborovanja v obilnem številu udeležijo. Sedem let je minulo, kar je bila ustanovljena prva kranjska živinorejska zadruga v škofjeloškem okraju v Selcih. Z požrtvovalnostjo in veseljem so se prijeli prvi člani dela za povzdigo te za kmetijstvo najbolj važne panoge. Razmere so bile takrat žalostne. Malo je bilo opore, vse žrtve so morali člani sami doprinesiti. Namen oživiti veselje do živinoreje se je obnesel. Danes posnema to delo že 62 živinorejskih zadrug, ki delajo skušnje, kako bo mogoče dobro in po ceni zboljšati našo živino in pomnožiti kmečke dohodke, pomnožiti naše narodno premoženje. Po sedmih letih so se razmere spremenile. Važnost živinorejskih zadrug pripoznava dežela in država. Pripravljena so vsaj primerna sredstva za delo, imamo zaslonbo v važnih zastopih. Živinorejci gotovo niso tako naivni, da bi mislili, da je to delo že dovršeno v teh par letih. Pa če se delo dovrši v 30 letih, začetek je narejen in bil je potreben Kdor se hoče prepričati na kaki stopinji je bila naša živinoreja, naj bere kmetijsko knjižico: Poglavlje o govedareji na Kranjskem, spisal Gustav Pirc. Priložnost se nam ponuja in ne smemo je zamuditi. Vsi kmetovalci torej na zborovanje, kjer se bode govorilo o načrtih za tako važno kmečko delo. Dokler ni bilo živinorejskih zadrug, se je premalo govorilo o živinoreji. Da se danes toliko govori, to je zasluga živinorejskih zadrug. Vsako tako zborovanje prinese med naše kmete novo gibanje, ki vzbudi delo in oživi veselje do kmetijstva. Če se hoče kaj pri kmetijstvu doseči, mora skušen kmet govoriti. Če bo kmetijstvo re-

ševala gospoda pri zeleni mizi, bo slabo stalo. Važne naloge je mogoče rešiti le, če vse kmetijstvo sodeluje. Kdor ima kake nasvete za to delo, naj pride in jih pojasni, zastoj je tarnati po zamujenem času. Umna živinoreja je umetnost, zato je treba napraviti za to delo dobre načrte. Naš deželni odbor bo nasvete z veseljem sprejel in se po njih ravnal. Če bo na sv. Rok pri zborovanju zbranih lepo število živinorejcev, bo to znamenje, da je prišlo novo življenje v kmečke vrste.

Mir na Balkanu.

Dne 7. t. m. opoldne so zastopniki Bolgarije, Grčije, Srbije in Romunije podpisali v Bukareštu zapisnik, s katerim se je sklenil na Balkanu mir. Najhujši sporni točki pri določbi meja sta bili Strumica, katero je želela dobiti Srbija, in Kavala, katero je zahtevala Grčija. Srbija se je udala in je odstopila od Strumice, Grčija je pa dobila Kavalo. Uboga Bolgarija je pa zelo oskubljenjena. Prišli so na dan dokazi, da je malo previsoko letala in s pomočjo Avstrije hotela postati gospodarica Balkana. Tudi za Romunijo je mislila, da jo bo Avstrija spravila na svojo plat, pa je vse izpodletelo. Romunija je trdna zaveznica Srbije in je postala odvisna od Rusije, ker bo njen prestolonaslednik v zakon vzel Olgo, hčer ruskega carja.

Meje balkanskim kraljestvom so se tako določile, da bo šla meja med Bolgarijo in Srbijo od razvodja med Vardarjem in Strumico do izvira Strumice. Srbiji pripadajo tedaj mesta: Štip, Kočane, Carevo Selo, Pejčevo in Radovište, Bolgariji pa ostane Strumica. Nadalje pojde meja čez planino Belašico. Med Bolgarijo in Grčijo se začne pri luki Karagač ob Egejskem morju, gre ob reki Mesti, pri Opšitaru se obrne na zapad, gre južno do Kunistana in potem severozapadno, tako da ostane Ksanti Bolgariji, Grčiji pa Kavala, Seres, Drama, Demirisar in Dojran.

Za smeh in kratek čas.

Natančen. Sodnik: „Kdaj ste rojeni?“ — Zatoženec: „Gospod sodnik, prav za gotovo Vam ne morem povedati, ker se tistega trenutka več ne spominjam; toda, če smem svojim starišem verjeti, je bilo to dne 15. novembra leta 1854.“

Zaušnica. Gospod strežaju: „Žane, od sedaj naprej se ne boš imel več čez me pritoževati. Brez vzroka te ne bom več klofotal. Če bi se pa le spozabil, dobiš za prvo zaušnico pet kron, za vsako drugo pa eno krono!“ — Žan: „Potem prosim, da mi eno že v naprej daste; imam v gostilni dolg in bi mi ravno prav prišla, da ga poravnam!“

Vesten. Tujec: „Gospod oštir, jaz imam le 20 vinarjev, koliko stane prenočišče?“ — Oštir: „Trideset vinarjev!“ — Tujec: „Doklej se pa lahko spi za trideset vinarjev?“ — Oštir: „No, do osmih jutraj!“ — Tujec: „Veste kaj, pokličite me potem za deset vinarjev prej!“

Povodom smrti g. dr. Josipa Kušarja darovali so Kranjski podružnici S. P. D. za Prešernovo kočjo na Stolu p. n. gg: Vinko Majdič 20 K, po 10 K: Zupan J. Polak, dr. V. Stempihar, dr. E. Šavnik, svetnik Bloudek, I. Rakovec, Jos. Majdič, A. Majdič, K. Žužek in soproga iz Ljubljane, A. Zupan, Fr. Šavnik, dr. V. Herle; po 5 K: P. Sajovic, A. Šlamberger, K. Pučnik, Fr. Holzhaecker, Dr. E. Globočnik, J. Rozman, Fr. Bizjak, Fr. Zupančič, Ing. Emmer, Mar. Jezeršek, I. P., Jos. Meden, T. Pavšlar; po 3 K: I. Fock, Fr. Benedik, Jos. Fuso, Fr. Luznar; po 2 K: F. in K. Jugović, A. Adamič, I. Colnar, K. Windischer, I. Valenčič, H. Valenčič, A. Jezeršek, Ana Rus, T. Rus, M. Mayr, ravnatelj Fajdiga, L. Matajc, Schindler, okr. sodnik Dev. R. Rakovec, M. Amon, F. Dolenz, L. Mikuš, I. Pirc; po 1 K: I. Potočnik, M. Fock, F. Jezeršek, M. Jeglič, J. Depoli, J. Tajnik, A. Dolenc, R. Delhunja, A. Brili, A. Sepaher, A. Kmet, Fr. Ivanc, O. Dobeč, C. Pevc, R. Rus, M. Golob, Pr. Suhadolnik, K. Geiger, R. Šlajpah, I. Levičnik, A. Zupanc, I. Šavnik, J. Cvar, Fr. Pogacnik, Fr. Čampa, L. Rebolj, A. Sinkovec, I. Engelman, L. Krenner, J. Benedik, I. Bajželj, Fr. Benedik, I. Langaršek, J. Vafacha, A. Keglevič, E. Muc, M. Jakofčič, F. Fischer, dr. Schott, I. Kump, I. Jagodic, M. Kmet, A. Korošec, J. Likozar, I. Pfeifer, M. Nitsch, J. Kovačič, nečistljiv; skupaj 301 K. Zahvaljuje se p. n. darovalcem in darovalkam naznanja odbor, da se izkazani znezek naloži kot dr. Jos. Kušarja fond za prizidek Prešernovi koči. — Kot odkupnino od običajne fantovščine je daroval g. Joško Meden, trgovec v Kranju, 50 K. Iskrena hvala!

Dokazano je, da ima 50 do 100% več

jedrnatega mila v sebi Schichtov pralni prašek „Ženska hvala“ nego drugi podobni izdelki. „Ženska hvala“ ne vsebuje nikakoršnih škodljivih sestavin. Ako se pere perilo s cenim, praznim pa grozečim pralnim praškom, ne traja polovico tako dolgo, kakor če se pere z dobrim. Pred tem je vsakogar svariti. Ime „Schicht“ jamči za dobro blago.

PISARNA
za urejevanje splošnih
gospodarskih zadev
J. Rozman, Kranj.

- I. Denarni promet:** Izposlovanje posojil v vseh oblikah. — Prevzem kapitalij in njih pupilarnovarno nalaganje. — Ranžiranje insolvent. — Eskont menic. — Nakup in prodaja državnih vrednostnih papirjev. — Izdaja uradnih borznih kurzov.
- II. Informacijske zadeve:** Izdaja trgovskih in obrtnih informacij ter naslovov dobaviteljev in odjemalcev za vse blagovne stroke.
- III. Izterjevanje terjatev:** Izterjevanje trgovskih in obrtnih terjatev. — Inkaso menic.
- IV. Promet z nepremičninami:** Posredovanje pri nakupu, prodaji in zamenjavi nepremičnin, industrijskih, trgovskih in obrtnih podjetij.
- V. Tehnično-komerc. zadeve:** Nakup in prodaja industrijskih, obrtnih in poljedelskih strojev vseh sistemov. — Oprema celih delavnic. — Instalacije. — Načrti in proračuni.
- VI. Strokovni nasveti** v vseh navedenih zadevah.
Strogo stvarno poslovanje. — Prospekti na razpolago. 129 52—1

Zobozdravniški in zobotehniški atelje

Dr. Edv. Globočnik, okrožni zdravnik in zobozdravnik, in **Fr. Holzhaeker**, konc. zobotehnik

V KRANJU

v Hlebševi hiši, nasproti rotovža, je slavnemu občinstvu vsak delavni dan po 8. ure zjutraj do 5. ure popoldne in ob nedeljah od pol 8. ure zjutraj do 11. ure dopoldne izven velikih praznikov na razpolago. 16 52—31

Darilo morja

imenujemo lahko ribje olje, katero se pa mora preparirati, če hočemo izrabiti vse njegove dobre lastnosti. Ribjemu olju se mora pri Scottovi sestavi odvzeti vse slabosti, katere vsebuje, in te so: slaba prebavljivost, neprijeten duh, zopern okus; sploh, isto se mora pripraviti tako, da je okusnejše in lahko prebavljivo. Tako prirejena

SCOTTOVA emulzija

vsebuje vse prednosti navadnega ribjega olja v veliko večji meri, pospešuje prebavo, je izredno redilna in ugaja tudi najbolj občutljivemu grlu in želodcu. Pri redni uporabi Scottove emulzije se opazi že v kratkem času, kako ista vsestran ko krepi človeško telo. Kdor se hoče okrepiti, isti naj se čimprej, tembolje, odloči za zdravljenje s Scottovo emulzijo.

Cena originalni steklenici je 2 K 50 v. Dobi se v vseh lekarnah. Kdor pošlje 50 v v znamkah na SCOTT & BOWNE, G. m. b. H., in se sklicuje na ta časopis, dostavi se mu ena pošiljatev potom lekarno za poskušnjo.

Pokrivanje streh brez popraviljanja. Obkladanje zidov proti neugodnemu vremenu.

Sternit.
škriljem

Edino tedaj prisiten ako vsaka plošča nosi obarvano znamko **Sternit** z utisnjenimi črkami

TOVARNA LJUDOVIT HAT/CEK VOCKLABRUCK ZGORNJE AVTRUŠKO, DUNAJ IX

92 Zastopstvo: 52—6 V. Janach & Co., Trst.

Tužnim srcem javljamo vsem prijateljem in znancem pretresujočo vest, da je po kratkem mukepolnem trpljenju, vdana v božjo voljo, naša ljubljena sestra, gospodična

Frančiška Janežič

danes v soboto 2. avgusta 1913 ob 6. uri zvečer, previdena z sv. zakramenti za umirajoče, v 26. letu svoje starosti, mirno v gospodu zaspa.

Pogreb nepozabne pokojnice bo v ponedeljek, dne 4. avgusta ob 5. uri popoldne iz deželne boinice na pokopališče k sv. Križu.

Pokojnico priporočamo v blag spomin in molitev.

Ljubljana, dne 2. avgusta 1913.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Povodom prebriske izgube naše iskreno ljubljene sestre, gospodične

Frančiške Janežič

došlo nam je toliko dokazov prisrčnega sočutja, da nam ni mogoče vsakemu posebej se zahvaliti. Posebno se zahvaljujemo prečastiti duhovščini ter gospodičnam učiteljicam na liceju in za darovane vence, ki so ji darovale, obenem pa tudi prijateljem in znancem, ki so se v tako polnem številu udeležili pogreba, bodi prisrčna zahvala.

Ljubljana, dne 5. avgusta 1913.

Rodbina Janežič.

Žalostnim srcem javljamo vsem znancem, da je naš preljubljeni sin, oziroma brat in stric, velečastiti gospod

JANKO MARENČIČ

KNEZO-ŠKOFIJSKI TAJNIK

danes popoldne ob 3/2, previden s sv. zakramenti za umirajoče, 34 let star, mirno v Gospodu zaspa.

Pogreb preblagega pokojnika bo v sredo, dne 6. avgusta, ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti na pokopališče v Kranj.

Prerano umrlega priporočamo v pobožno molitev in prijazen spomin.

V Kranju, dne 4. avgusta 1913.

Žalujoči Marenčičevi in Leskovčevi.

ZAHVALA.

Povodom prebitke izgube našega srčno ljubljene sina, ozir, brata in strica preč. gosp.

Jankota Marenčiča

KNEZO-ŠKOFIJSKEGA TAJNIKA

Izrekamo za vse dokaze srčnega sožalja, kakor tudi za mnogobrojno spremstvo rajnega k večnemu počitku tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem svojo globoko zahvalo. Posebno pa se zahvaljujemo premilost. g. prelatu in generalnemu vikarju I. Flisu, ki je rajnega blagoslovil ob asistenci mnogobrojne duhovščine, kakor častnega kanonika gg. Lesarja, Novaka, dekana Koblarja, priorja Avgušтина, Kanclarja Steska i. t. d. Jednaka dolžnost zahvaliti se nam je g. dr. Šavniku, ki je pokojniku ob boleznih lajšal trpljenje, kakor tudi gg. dež. odb. dr. Peganu, okraj. glavarju, profesorjem, županu, postajenačelniku, veletovarnarju gg. Polaku in Gasnerju, kakor tudi zastop. vet. društva, kongregaciji gospej in gdč. v Kranju, marijičinim družbam v Kranju, Predoslikih in Zatičini, gg. pevcem, darovalcem krasnih vencev ter vsem ostalim za izkazano poslednjo čast in sočutje.

V KRANJU, dne 7. avgusta 1913.

Žalujoči Marenčičevi in Leskovčevi.